

EIOPA-BoS-14/173 RO

Ghid privind aplicarea programelor de cedări în reasigurare la submodulul „risc de catastrofă pentru asigurările generale”

Ghid privind aplicarea programelor de cedări în reasigurare la submodulul „risc de catastrofă pentru asigurările generale”

Introducere

- 1.1. În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) 1094/2010 din 24 noiembrie 2010 (denumit în continuare „Regulamentul EIOPA”)¹, articolul 105 alineatul (2) din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Directiva Solvabilitate II)², articolele 119 - 135, articolul 209 și articolul 214 din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/35 din 10 octombrie 2014 de completare a Directivei 2009/138/CE (denumit în continuare Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35), EIOPA emite un ghid privind submodulul risc de catastrofă pentru asigurările generale³.
- 1.2. Acest ghid are, în special, scopul de a asigura o aplicare comună, uniformă și consecventă a submodulului „risc de catastrofă pentru asigurările generale”, inclusiv a tratamentului programelor de cedări în reasigurare ale societăților.
- 1.3. Ghidul se adresează autorităților de supraveghere conform Directivei Solvabilitate II.
- 1.4. Prezentul ghid face referire la „diagrama fluxurilor riscului de subscriere pentru asigurările generale”, care reprezintă diferitele submodule ce compun submodulul „risc de catastrofă pentru asigurările generale” din formula standard pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate, în conformitate cu Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35.
- 1.5. În sensul prezentului ghid au fost elaborate următoarele definiții:
 - (a) „Daună brută” înseamnă:
 - i. pentru minimizarea riscurilor aplicată într-un submodul care nu depinde de niciun alt submodul, dauna calculată conform formulei din acest submodul;
 - ii. pentru minimizarea riscurilor aplicată într-un submodul care depinde de alt(e) submodul(e), dauna calculată conform formulei din acest submodul, dar folosind, ca inputuri pentru formulă, rezultatele din fiecare submodul după deducerea minimizării riscurilor aplicată (dacă este cazul) în submodulele de care depinde respectivul submodul.
 - (b) „Eveniment catastrofic cumulativ” înseamnă un eveniment catastrofic care se acumulează și afectează un grup de polițe în ansamblu. Efectele asupra polițelor luate separat nu pot fi identificate imediat.
 - (c) „Eveniment catastrofic” înseamnă un eveniment care afectează polițele care pot fi identificate în mod specific sau o singură poliță.

¹ JO L 331, 15.12.2010, p. 48-83

² JO L 335, 17.12.2009, p. 1-155

³ JO L 12, 17.01.2015, p. 1-797

- (d) Eveniment brut: specificarea evenimentului cu precizia necesară pentru a putea aplica programul de cedări în reasigurare. Acesta este termenul aplicat daunei brute după dezagregare.
- (e) Ramuri pentru submodulul catastrofă: ramurile unuia dintre cele patru submodule principale risc de catastrofă pentru asigurările generale, descrise la articolul 119 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35.
- (f) Cedări în reasigurare/protecții prin cedări în reasigurare: acorduri de reasigurare prin care o societate cedează un risc unui reasigurător.
- (g) Primă de reintegrare: orice primă de reintegrare care ar putea fi plătită către o societate.
- (h) Reasigurare de tip excedent de daună pe eveniment: contract de reasigurare pentru răspunderea în caz de excedent de daună, care se referă la una sau mai multe acoperiri sau polițe, emise de societatea implicată într-o daună pentru ca acoperirea să intre în vigoare. Punctul de pornire a contractului de reasigurare este, de obicei, peste limitele fiecărei polițe luate separat.
- (i) Eveniment catastrofic de tip *1 la 200 de ani*: un eveniment catastrofic corespunzător măsurii *valoare la risc* la un nivel de încredere de 99,5%, astfel cum este definit în articolul 104 alineatul (4) din Directiva Solvabilitate II.
- (j) Componentă: o unitate de calcul autonomă a submodulului catastrofă pentru asigurările generale, pentru care poate fi determinată o cerință de capital de solvabilitate (SCR). Acest lucru poate fi făcut la nivel de submodul sau la un nivel inferior de granularitate, ca de exemplu, regiune sau regiuni din SEE/din afara SEE pentru riscurile de catastrofe naturale.

1.6. În cazul în care nu sunt definiți în prezentul ghid, termenii au semnificația consacrată în actele normative menționate în introducere.

1.7. Ghidul se aplică de la 1 aprilie 2015.

Secțiunea I: Ordinea de aplicare a recomandărilor

Recomandarea 1 - Ordinea de aplicare a recomandărilor

1.8. Societățile ar trebui să aplice secvențial secțiunile prezentului ghid, pentru a evalua cedările în reasigurare în ceea ce privește riscul de catastrofă.

Secțiunea II: Specificarea evenimentelor

Recomandarea 2 - Nivelul de detaliere necesar pentru a specifica evenimentul catastrofic

1.9. Conform articolelor 119 - 135, societățile ar trebui să precizeze evenimentele catastrofice de tip *1 la 200 ani* adecvate, suficient de detaliat pentru a putea aplica tehnicile de minimizare a riscurilor.

Recomandarea 3 - Specificarea catastrofelor ca evenimente catastrofice cumulative sau evenimente catastrofice

- 1.10. Societățile ar trebui să specifice daunele definite în diferitele submodule „risc de catastrofă” fie ca „evenimente catastrofice cumulative”, fie ca „evenimente catastrofice”, caz în care societățile ar trebui să specifice, de asemenea, dacă aceste evenimente afectează polițe specifice, cunoscute sau nu.
- 1.11. Pentru fiecare submodul „risc de catastrofă pentru asigurările generale”, societățile ar trebui să precizeze tipul de eveniment, după cum urmează:
- (a) Submodulele „cutremur”, „furtună”, „grindină”, „inundații” și „alunecări de teren”, specificate ca evenimente catastrofice cumulative.
 - (b) Submodulul „răspundere civilă auto”, specificat ca eveniment catastrofic care afectează o singură poliță.
 - (c) Submodulele „risc de răspundere civilă” , „risc aviatic”, „risc maritim” și „risc de incendiu”, specificate ca evenimente catastrofice care afectează polițe cunoscute.
 - (d) Submodulul „credite și garanții”, astfel cum este specificat în recomandările 13 și 14.
 - (e) Submodulul „reasigurare non-proportională de bunuri”, astfel cum este specificat în recomandarea 11.

Recomandarea 4 - Specificarea numărului de evenimente pentru submodulele „catastrofe naturale” în ceea ce privește regiunile SEE

- 1.12. Societățile ar trebui să ia în considerare numărul de evenimente pentru daunele brute din regiunile SEE ca evenimente simple sau duble, care afectează una sau mai multe regiuni și să nu utilizeze ipoteza că evenimente multiple au loc în fiecare regiune.

Recomandarea 5 - Specificarea numărului de evenimente pentru submodulele „catastrofe naturale” în ceea ce privește regiunile din afara SEE

- 1.13. Atunci când numărul de evenimente catastrofice cumulative care generează dauna brută pentru regiunile din afara SEE nu a fost definit, societățile ar trebui să urmeze o abordare similară cu cea aplicată în conformitate cu recomandarea 4, pentru fiecare submodul specific.

Recomandarea 6 - Selectarea evenimentului catastrofic

- 1.14. În cazul în care poate fi definit un număr de evenimente catastrofice de tip *1 la 200 de ani*, societățile ar trebui să derive evenimente care să fie în concordanță cu profilul de risc și să selecteze evenimentul care duce la cel mai mare cost al catastrofei, după aplicarea tehnicilor de minimizare a riscurilor.

Recomandarea 7 - Amploarea daunelor pentru răspundere civilă

- 1.15. Pentru a determina amploarea daunelor individuale pe care se bazează calcularea pierderii de fonduri proprii de bază, în conformitate cu articolul 133 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35, societățile ar trebui să urmeze procesul de mai jos:

- (a) În cadrul fiecărei grupe de riscuri, ar trebui identificate riscurile n_i cu cele mai mari limite. În acest scop, un „risc” cuprinde toate polițele subscrise în cadrul unui program cu aceeași acoperire sau cu acoperire foarte asemănătoare și același contractant asigurat (când contractantul asigurat este deținătorul poliței de asigurare), care sunt în vigoare în același timp.
 - (b) Limitele n_i rezultate ar trebui fiecare înmulțite cu 1,15.
 - (c) Valorile n_i calculate la litera (b) ar trebui agregate și deduse din L (liability, i) și diferențele ar trebui alocate în mod proporțional cu ajutorul limitelor reale ale valorilor n_i .
 - (d) Valorile finale rezultate n_i ar trebui considerate daune individuale de la un singur eveniment, fiecare asociată cu riscul de la care a fost derivată.
- 1.16. Societățile ar trebui apoi să poată identifica pentru fiecare dintre daunele n_i acoperirile prin reasigurare aplicabile, având în vedere natura riscului asociat.
- 1.17. Societățile ar trebui să fie pregătite să demonstreze autorității de supraveghere că achiziționarea de cedări în reasigurare nu a fost influențată semnificativ de posibilitatea ca riscul să fie sau să nu fie identificat în cadrul acestui proces.

Secțiunea III: Dezagregarea daunei brute

Recomandarea 8 - Dezagregarea daunei brute pe țări individuale sau alte componente

- 1.18. Societățile ar trebui să utilizeze una dintre metodele specificate mai jos pentru a dezagrega dauna brută pe componente individuale, în cazul în care nu a fost identificat impactul brut asupra polițelor individuale, astfel încât protecțiile prin cedări în reasigurare să poată fi aplicate:
- (a) Metoda Max: dauna brută este alocată componentei care contribuie cel mai mult la dauna brută înainte de diversificare.
 - (b) Metoda Spread: dauna brută este repartizată în rândul componentelor relevante proporțional cu contribuția lor la dauna brută înainte de diversificare; alternativ, poate fi adoptată o abordare folosind matricele de corelație pentru a partaja dauna, similară metodei propuse pentru alocarea SCR pe linii de afaceri.
 - (c) Metoda Blend: această metodă selectează valorile maxime (pe baza celei mai mari cerințe nete de capital) ale metodelor Max și Spread descrise mai sus.

Recomandarea 9 - Dezagregarea daunei brute pentru submodulele „catastrofe naturale” în raport cu scenariile SEE

- 1.19. Societățile ar trebui să utilizeze metodele definite mai jos pentru a dezagrega dauna brută pentru submodulele „catastrofe naturale” în raport cu scenariile SEE.
- 1.20. Atunci când are loc dezagregarea daunei brute pe regiuni, societățile ar trebui să folosească metoda Blend pentru submodulele „risc de furtună” și „risc de

inundații” și metoda Max pentru a dezagrega submodulele „risc de cutremur” și „risc de grindină”.

- 1.21. Atunci când are loc dezagregarea daunei brute pe unități operaționale, firme și linii de afaceri, societățile ar trebui să folosească metoda Spread.
- 1.22. În cazul în care societatea are un astfel de profil de risc încât metoda specificată mai sus nu este adecvată, atunci societatea ar trebui să aleagă o abordare mai potrivită și să o justifice în fața autorității de supraveghere.

Recomandarea 10 - Dezagregarea daunei brute pentru catastrofe naturale în regiunile din afara SEE

- 1.23. Societățile ar trebui să aplice, pentru regiunile din afara SEE, metode care sunt în concordanță cu metodele aplicate riscurilor din SEE de la recomandarea 9 pentru a aloca dauna brută.
- 1.24. În cazul în care societatea are un astfel de profil de risc încât această abordare nu este adecvată, atunci societatea ar trebui să aleagă o abordare mai potrivită și să o justifice în fața autorității de supraveghere.

Recomandarea 11 - Dezagregarea daunei brute pentru catastrofele naturale în ceea ce privește „riscul de catastrofă în reasigurarea non-proporțională de bunuri”

- 1.25. Societățile ar trebui să aplice metoda Max pentru submodulul „risc de catastrofă în reasigurarea non-proporțională de bunuri” pentru a aloca dauna unei regiuni. Societățile ar trebui apoi să estimeze expunerea la cel mai mare risc din această regiune și numărul de evenimente specificate, ca în cazul evenimentului (evenimentelor) catastrofic(e) cumulativ(e) relevant(e), care se aplică contractelor acoperite. În cazul în care sunt definite două evenimente catastrofice cumulative, aceasta ar trebui să implice faptul că ambele evenimente au loc în cadrul aceleiași regiuni.
- 1.26. În cazul în care societatea are un astfel de profil de risc încât această abordare nu este adecvată, atunci societatea ar trebui să aleagă o abordare mai potrivită. Abordarea respectivă ar trebui justificată în fața autorității de supraveghere.

Recomandarea 12 - Specificarea daunei brute pentru submodulele de riscuri antropice: „risc de răspundere civilă auto”, „risc maritim”, „risc aviatic”, „risc de incendiu” și „risc de răspundere civilă”

- 1.27. Societățile ar trebui să identifice polițele specifice afectate de evenimentul de risc brut de răspundere civilă prin aplicarea recomandărilor 34 - 39. Pentru scenariile de „risc maritim”, „risc aviatic” și „risc de incendiu”, societatea ar trebui să identifice riscurile brute afectate și să stabilească, prin urmare, care sunt reasigurările aplicabile daunelor (inclusiv protecție de tip excedent de daună pe risc).
- 1.28. Pentru „riscul de răspundere civilă auto”, societatea ar trebui să presupună faptul că evenimentul catastrofic specificat în Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35 decurge dintr-un singur eveniment. Societatea ar trebui să presupună faptul că dauna se produce în regiunea și/sau unitatea operațională care contribuie cel mai mult la dauna brută înainte de diversificare.

1.29. Atunci când aplică riscurilor protecții specifice, societatea ar trebui să fie în măsură să demonstreze în mod satisfăcător autorității de supraveghere naționale că achiziționarea de cedări în reasigurare nu a fost influențată semnificativ de posibilitatea ca riscul să fie sau să nu fie identificat ca eveniment brut sau ca o contribuție la acest eveniment brut.

Recomandarea 13 - Dezagregarea daunei brute pentru „riscul de credit” și „riscul de garanții” - scenariul *cumpărătorul important*

1.30. La stabilirea celor mai mari expuneri la riscul de credit, societățile ar trebui să țină seama de acumulările de expuneri la entitățile din cadrul unui grup.

Recomandarea 14 - Dezagregarea daunei brute pentru „riscul de credit” și „riscul de garanții” - scenariul de recesiune

1.31. În cazul în care societățile trebuie să aloce dauna brută din cauza recesiunii diferitor teritorii, industrii, tipuri de produse sau, mai general, domeniului de aplicare respectiv al acordului de reasigurare, în scopul aplicării protecțiilor prin reasigurare, acestea ar trebui să aloce dauna brută proporțional, în funcție de volumele primelor brute.

Secțiunea IV: Aplicarea cedărilor în reasigurare

Recomandarea 15 - Aplicabilitatea cedărilor în reasigurare

1.32. Societățile ar trebui să aplice fiecare protecție prin cedare în reasigurare la unul dintre nivelurile specificate mai jos:

- (a) zone diferite în cadrul unei singure regiuni pentru o ramură a unui singur submodul;
- (b) regiuni diferite în cadrul unei ramuri a unui singur submodul;
- (c) grupare din SEE/din afara SEE într-un singur submodul; diferite ramuri ale submodulelor „catastrofă” în cadrul unui submodul „catastrofă”;
- (d) diferite submodule „catastrofă”, de exemplu în cazul acoperirii *stop-loss* și a acoperirii globale pentru submodulele „risc de catastrofă naturală” și „risc de catastrofă antropică”.

1.33. Societățile pot aplica, de asemenea, acoperiri specifice pe linii de afaceri și unități operaționale.

1.34. În cazul în care protecția de reasigurare acoperă riscuri care nu sunt cuprinse de submodulul „risc de catastrofă” (de exemplu, reasigurare *stop-loss* pentru o linie de afaceri), societatea ar trebui să ia în calcul aceste riscuri atunci când se calculează beneficiul protecției pentru submodulul „risc de catastrofă”.

1.35. Societățile ar trebui să aplice cedările în reasigurare în conformitate cu articolele 209 - 214 din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35. Societățile ar trebui să se asigure că nu există o dublă contabilizare a sumelor recuperabile din reasigurare (articolul 209 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35). Societățile ar trebui să se asigure că sumele totale recuperabile prin metodele de minimizare a riscurilor, care sunt luate în

considerare la calcularea daunei nete, nu depășesc suma totală posibilă conform programului de transfer al riscurilor.

Recomandarea 16 - Primele de reintegrare

1.36. Societățile pot lua în considerare încasarea primelor de reintegrare când se poate demonstra pentru autoritatea de supraveghere că acestea vor fi declanșate de evenimentul brut specificat în submodulul „catastrofă”.

1.37. Societățile ar trebui să ia în considerare la calcularea daunei brute expunerile suplimentare la evenimente secundare sau derivate care rezultă din această primă de reintegrare.

Recomandarea 17 - Alte efecte asupra fondurilor proprii de bază, ca urmare a activării contractului de cedare în reasigurare

1.38. Societățile ar trebui să ia în calcul primele de reintegrare sau alte fluxuri de numerar suplimentare care pot rezulta din activarea protecției prin cedări în reasigurare.

Recomandarea 18 - Ordinea de aplicare a protecțiilor de reasigurare

1.39. Societățile ar trebui să aplice protecțiile de reasigurare în ordinea specificată în acordurile contractuale aplicabile riscului acoperit.

Recomandarea 19 - Reasigurarea proporțională

1.40. Pentru contractele de reasigurare cotă-parte, contractele de reasigurare surplus și contractele de reasigurare facultativă proporțională, societățile ar trebui să realizeze o alocare *pro-rata* a evenimentului brut pe aceste contracte de reasigurare.

1.41. În cazul în care contractul de reasigurare proporțională a societății este supus unei „limite pe eveniment” sau unei clauze similare, dauna brută alocată acelui contract nu poate depăși această limită și excedentul ar trebui adăugat la partea de daună „reținută netă”.

Recomandarea 20 - Reasigurarea non-proporțională în funcție de risc

1.42. Pentru contractele de reasigurare excedent de daună pe risc și contractele de reasigurare facultativă non-proporțională, societățile ar trebui să utilizeze această reasigurare non-proporțională în formula standard numai în cazul în care evenimentul brut permite identificarea polițelor cunoscute din rândul polițelor acoperite expuse. Recomandarea 3 specifică submodulele pentru care se aplică acest lucru.

Recomandarea 21 - Reasigurarea non-proporțională în funcție de eveniment

1.43. Societățile ar trebui să aplice reasigurarea non-proporțională la evenimentele brute definite numai în cazul în care dauna poate fi defalcată în mod corespunzător.

1.44. Societatea ar trebui să se asigure că ia în considerare caracteristicile contractuale mai puțin obișnuite, cum ar fi franșizele și plasamentele parțiale sau coasigurarea.

Recomandarea 22 - Contractele fără indemnizații și riscul de neadekvare

1.45. Societățile nu trebuie să utilizeze contractele fără indemnizații în formula standard, cu excepția cazului în care se poate demonstra că nivelul de risc de neadekvare nu este semnificativ ca urmare a definiției scenariului.

Recomandarea 23 - Aplicarea contractelor agregate și a reasigurărilor de tip excedent de daună pe eveniment

1.46. Societățile ar trebui să decidă la ce nivel să aplice contractele de reasigurare agregate la calcularea SCR pentru „riscul de catastrofă pentru asigurările generale”. Alegerea ar trebui să țină cont de substanța mecanismului de minimizare a riscurilor și de sumele recuperabile din reasigurare estimate, dacă evenimentul brut ar avea loc.

1.47. În cazul în care societățile estimează sume recuperabile din reasigurare din contractele de reasigurare de tip excedent de daună pe eveniment, ele ar trebui să demonstreze autorității de supraveghere că aceste contracte ar răspunde evenimentelor de catastrofă definite în formula standard.

1.48. Societățile ar trebui să se asigure că nu are loc o dublă contabilizare a sumelor recuperabile din reasigurare și ar trebui să fie în măsură să explice și să demonstreze autorității de supraveghere raționamentul aplicării respective.

Recomandarea 24 - Tratamentul acoperirilor prin reasigurare comună

1.49. În cazul în care există acoperiri prin reasigurare comună, societatea ar trebui să respecte principiile din recomandarea 32.

Recomandarea 25 - Tratamentul rezultatelor de la niveluri de agregare inferioare

1.50. Societățile ar trebui să facă diferența între costurile de reintegrare și sumele recuperabile din reasigurare în momentul agregării SCR pe submodulele „risc de catastrofă pentru asigurările generale”. Dacă reasigurarea la un anumit nivel nu se aplică acestui volum combinat, atunci va fi necesară defalcarea costurilor în mod corespunzător. În acest caz, ar trebui să fie utilizată metoda Spread.

Recomandarea 26 - Tratamentul altor contracte care nu sunt specificate

1.51. Societățile ar trebui să aplice principiile cuprinse în recomandările de mai sus pentru alte contracte de reasigurare sau caracteristici care nu sunt incluse în mod explicit aici.

Secțiunea V: Reagregarea daunei nete

Recomandarea 27 - Reagregarea daunei nete pentru a obține SCR pentru „riscul de catastrofă” la nivelul societății

1.52. În cazul în care societățile au alocat o daună brută diversificată la un nivel de granularitate mai mare (de exemplu, „evenimentul brut”), în scopul estimării sumelor recuperabile din reasigurare, societățile ar trebui să adauge componentele nete pentru a deriva SCR.

1.53. În cazul în care societățile au rezultate SCR de la diferite niveluri de calculare, ele ar trebui să combine componentele nete pentru a obține SCR pentru „riscul de catastrofă pentru asigurările generale”.

1.54. În anexa tehnică I se descrie modul în care trebuie aplicată această recomandare.

Secțiunea VI: Documentarea și validarea

Recomandarea 28 - Documentarea și validarea evenimentelor catastrofice selectate

1.55. Pentru submodulul „altele” al „riscului de catastrofă pentru asigurările generale”, societățile ar trebui să explice evenimentele catastrofice selectate autorității de supraveghere în raportările periodice, în conformitate cu articolul 309 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35. Explicația ar trebui să conțină detalii cu privire la punctele de decizie cheie, discutarea alternativelor care ar putea fi selectate pentru aceste puncte de decizie cheie și justificarea selecțiilor finale.

1.56. Societățile ar trebui să includă, de asemenea, detalii cu privire la dificultățile apărute pe plan intern, pentru a stabili evenimente catastrofice adecvate în documentația lor.

Recomandarea 29 - Documentarea metodologiei de dezagregare

1.57. Societățile ar trebui să documenteze mecanismul de dezagregare utilizat pentru a aplica programul de reasigurare pe submodule. Acest lucru ar trebui să includă justificarea abordării alese, discutarea alternativelor posibile, în cazul în care există mai multe metode rezonabile disponibile și calculele efectuate în scopul obținerii dezagregării.

Recomandarea 30 - Documentarea procedurilor de stabilire a valorii nete și a procedurilor de reagregare

1.58. Societățile ar trebui să documenteze procesul derulat pentru stabilirea valorii nete din evenimentul brut. Aceasta include o descriere a:

- a) programului de reasigurare al societății;
- b) calculelor de stabilire a valorii nete;
- c) detaliilor privind alocarea recuperărilor pe submodulele de asigurare relevante;
- d) detaliilor privind modul în care a fost realizată reagregarea pentru a obține SCR_{NICAT} .

1.59. Societățile ar trebui, de asemenea, să demonstreze în documentația lor că nu este presupusă nicio dublă contabilizare a sumelor recuperabile din reasigurare.

1.60. În cazul în care societățile estimează că primele au caracteristici ajustabile (de exemplu, prime de reintegrare pentru cedări și pentru primiri), documentația ar trebui să justifice metodologia și ipotezele folosite pentru a le obține.

Secțiunea VII: Considerații pentru societățile individuale care fac parte din grupuri

Recomandarea 31 - Tratatamentul contractelor de reasigurare internă

1.61. Pentru societățile individuale, societatea ar trebui să trateze programul de cedări în reasigurare, care ar putea fi realizate către alte societăți din grup („reasigurarea internă”), în același mod în care ar trata acordurile cu părțile terțe externe.

Recomandarea 32 - Estimarea sumelor de recuperat din reasigurare care s-ar datora unei societăți individuale cu privire la un contract de reasigurare la nivel de grup pentru evenimente catastrofice cumulative

1.62. La estimarea sumelor de recuperat din reasigurări ca urmare a unui contract de reasigurare agregat (de exemplu, un contract care protejează împotriva daunelor agregate acumulate de la mai multe societăți din grup), fiecare societate individuală ar trebui să urmeze separat pașii de mai jos:

- (a) să determine dauna brută pentru o catastrofă de tip *1 la 200 de ani* pentru societatea individuală;
- (b) să determine dauna brută pentru o catastrofă de tip *1 la 200 de ani* pentru grup;
- (c) să estimeze sumele recuperabile din reasigurare pentru contractul de reasigurare la nivel de grup;
- (d) să aloce sumele recuperabile din reasigurare conform acordurilor contractuale dacă acestea există, iar în caz contrar, să estimeze sumele recuperabile din reasigurare datorate societății individuale ca raport între daunele brute (a)/(b), înmulțit cu valoarea estimată la litera (c).

Recomandarea 33 - Estimarea sumelor de recuperat din reasigurare care s-ar datora unei societăți individuale cu privire la un contract de reasigurare la nivel de grup pentru evenimente catastrofice

1.63. La estimarea sumelor de recuperat din reasigurare ca urmare a unui contract pentru un risc specific [de exemplu, un contract care protejează împotriva riscului(riscurilor) specific(e)] societățile individuale ar trebui să urmeze pașii de mai jos:

- (a) să stabilească dacă riscul(riscurile) specific(e) care declanșează dauna de tip *1 la 200 de ani* pentru societatea individuală este(sunt) același(aceleași) cu riscul(riscurile) specific(e) care declanșează dauna de tip *1 la 200 de ani* la nivel de grup;
- (b) dacă există suprapuneri, să estimeze sumele recuperabile din reasigurare datorate societății individuale pe baza contractului de reasigurare la nivel de grup.

Secțiunea VIII: Alocarea polițelor de asigurare grupelor de risc de răspundere civilă pentru submodulul „risc de răspundere civilă din catastrofă antropică”

Recomandarea 34 - Grupa de risc de răspundere civilă 1

1.64. Societățile ar trebui să includă în grupa de risc de răspundere civilă 1, prevăzută în anexa XI din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35, polițele de asigurare de răspundere profesională de malpraxis care oferă acoperire

pentru practicienii profesioniști împotriva potențialelor acțiuni în răspundere civilă.

- 1.65. Societățile ar trebui să includă în această grupă de risc o gamă de produse de răspundere civilă, inclusiv:
- (a) asigurarea de răspundere pentru malpraxis medical, incluzând medicii specialiști sau generaliști, spitalele și alți furnizori de servicii medicale, atunci când poartă răspunderea pentru malpraxis medical;
 - (b) erori și omisiuni (E&O) sau asigurări de răspundere civilă profesională sau alte polițe de malpraxis, în cazul în care există terți față de care asiguratul are obligația de a le oferi asistență;
 - (c) acoperirea pentru neexecutare și pierderile financiare asociate care decurg din serviciile furnizate de o companie;
 - (d) acoperirea pentru încălcarea condițiilor de garanție sau de proprietate intelectuală;
 - (e) acoperirea de răspundere pentru toate vătămările corporale sau pagubele aduse proprietăților (fie materiale, fie financiare), precum și daunele asociate și cheltuielile de apărare rezultate din erorile sau neglijența unui profesionist în cursul activității sale.

Recomandarea 35 - Grupa de risc de răspundere civilă 2

- 1.66. Societățile ar trebui să includă în grupa de risc de răspundere civilă 2, prevăzută în anexa XI din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35, polițele pentru răspunderea angajatorilor, care oferă acoperire pentru răspunderea care ar putea fi impusă angajatorului dacă un angajat este accidentat în cursul activității sale.
- 1.67. Societățile ar trebui să includă în această grupă de risc obligații care acoperă:
- (a) furnizarea de tratament medical preventiv sau curativ sau de îngrijire cu privire la accidente de muncă, accidente industriale sau bolile profesionale;
 - (b) compensațiile financiare pentru un astfel de tratament;
 - (c) compensațiile financiare pentru accidente de muncă, accidente industriale sau bolile profesionale.

Recomandarea 36 - Grupa de risc de răspundere civilă 3

- 1.68. Societățile ar trebui să includă, în grupa de risc de răspundere civilă 3 menționată în anexa XI din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35, polițele de asigurare pentru administratori și directori, care oferă acoperire de răspundere și pentru costurile de apărare a administratorilor și directorilor unei companii sau pentru organizație în sine, în cazul în care aceștia suferă pierderi ca urmare a unui proces pentru fapte culpabile în timp ce acționează în calitatea lor de administratori și directori în organizație, inclusiv acoperirea costurilor de apărare care decurg din investigații și/sau procese penale și de reglementare.

1.69. Societățile ar trebui să includă în această grupă de risc polițele de răspundere de management și de răspundere pentru tratamentul aplicat angajaților.

Recomandarea 37 - Grupa de risc de răspundere civilă 4

1.70. Societățile ar trebui să includă în grupa de risc de răspundere civilă 4, menționată în anexa XI din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35, polițele care acoperă răspunderile care decurg din acte neglijente și/sau omisiuni care conduc la vătămări corporale și/sau pagube asupra proprietăților pentru terțe părți, altele decât:

- (a) cele incluse în răspunderea civilă auto, maritimă, de aviație și de transport;
- (b) cele incluse în grupele de risc de răspundere 1,2,3 și 5 din anexa XI din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35;
- (c) acoperirea de răspundere civilă pentru gospodării individuale, persoane fizice în nume personal (inclusiv atunci când sunt la vânătoare) și meseriași sau „artizani” care desfășoară activități independente;
- (d) acoperirea de răspundere civilă oferită pentru prejudicii sau vătămări cauzate de animale de companie.

Recomandarea 38 - Grupa de risc de răspundere civilă 5

1.71. Societățile ar trebui să includă în grupa de risc de răspundere civilă 5, menționată în anexa XI din Regulamentul delegat al Comisiei 2015/35, polițele de reasigurare non-proportională pentru toate grupele de risc de răspundere civilă definite în anexa respectivă.

Recomandarea 39 - Alocarea și separarea

1.72. În cazul în care asigurarea sau reasigurarea proporțională a răspunderii sunt vândute la pachet, inclusiv în ceea ce privește acoperirile care se încadrează în mai multe dintre grupele de risc de mai sus, societățile ar trebui să separe și să aloce primele pentru fiecare acoperire celei mai potrivite grupe de risc pentru acea acoperire.

1.73. Societățile ar trebui să fie în măsură să furnizeze documente justificative și să expună motivele care stau la baza acestei alocări.

1.74. Societățile ar trebui să aplice principiul proporționalității atunci când aplică recomandarea privind separarea de mai sus.

Secțiunea IX - Considerații privind calcularea la nivel de grup

Recomandarea 40 - Considerații asupra reasigurării

1.75. În cazul în care reasigurarea intragrup se adaptează la beneficiul reasigurărilor externe ale unei societăți, societatea participativă ar trebui să „considere” reasigurarea internă în vigoare pentru calcularea impactului reasigurării externe.

Norme de conformare și de raportare

- 1.76. Prezentul document conține recomandări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul EIOPA. În conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul EIOPA, autoritățile competente naționale depun toate eforturile necesare pentru a respecta ghidurile și recomandările emise.
- 1.77. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte prezentul ghid ar trebui să îl integreze în mod adecvat în cadrul de reglementare sau de supraveghere.
- 1.78. Autoritățile competente transmit către EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de a respecta prezentul ghid, expunând motivele nerespectării, în termen de două luni de la publicarea versiunilor traduse.
- 1.79. În lipsa unui răspuns până la expirarea acestui termen, se va considera că autoritățile competente nu respectă obligația de raportare și vor fi raportate ca atare.

Dispoziții finale referitoare la revizuire

- 1.80. Prezentul ghid face obiectul unei revizuii de către EIOPA.

Anexa tehnică I: funcționarea metodelor de dezagregare sau reagregare

Prezenta anexă descrie modul de aplicare a secțiunii V și, în general, modul în care funcționează metodele de dezagregare/reagregare în scopul aplicării unei abordări relevante și convergente pentru diferitele acoperiri prin reasigurare în cadrul submodulului „catastrofă pentru asigurările generale”. Sunt indicate două metode și societatea va trebui să stabilească care dintre acestea este cea mai adecvată.

Principiul care stă la baza metodei 0:

Când estimează sumele recuperabile din acoperirile agregate folosind metoda 0, societatea aplică acoperirea comună la rezultatul fiecărui submodul separat și se asigură că sumele recuperabile estimate se încadrează în limitele poliței.

Principiul care stă la baza metodei 1:

Atunci când estimează sumele recuperabile din acoperirile agregate folosind metoda 1, societățile ar trebui să identifice componenta cea mai granulară (sau cel mai timpuriu element comun) în diagrama fluxurilor pentru riscul de subscriere pentru asigurările generale, care acoperă submodulele relevante.

- (a) Pentru o acoperire agregată împotriva daunelor cauzate de furtună și grindină, această componentă ar fi Nat Cat;
- (b) Pentru o acoperire agregată împotriva daunelor cauzate de furtună și de răspunderea civilă auto, această componentă ar fi NL Cat;

Următorul pas este calcularea daunei diversificate brute pentru această componentă sau pentru elementul comun și, apoi, realocarea pe componente mai granulare, în scopul de a aplica acoperirea agregată. Componentele rezultate sunt apoi combinate pentru a calcula $SCR_{NL\ cat}$.

1) Furtună - reasigurare la nivel de țară (regiune) - SEE

- (a) se calculează dauna diversificată brută la nivelul SEE, luând în considerare efectele diversificării între țări/regiuni;
- (b) se realocă dauna (dezagregare conform recomandării 7) la nivel de țară în cadrul SEE (brut la nivel de țară, dar diversificat pentru SEE);
- (c) se aplică acoperirea prin reasigurare la nivel de țară daunei brute diversificate la nivel de țară din SEE;
- (d) se adaugă componentele nete diversificate la nivel de țară pentru a obține SCR_{wind} , după deducerea acoperirilor prin reasigurare la nivel de țară.

2) Furtună (SEE și din afara SEE) - reasigurare la nivel de țară/regiune pentru acoperiri agregate de reasigurare pentru SEE și din afara SEE (toate teritoriile)

- (a) pașii de la (1) pentru acoperirea prin reasigurare la nivel de țară din cadrul SEE;
- (b) pașii de la (1) pentru acoperirea prin reasigurare la nivel de țară din afara SEE (înlocuind în cadrul SEE cu din afara SEE și recomandarea 7 cu recomandarea 8);
- (c) se calculează dauna brută diversificată la nivelul riscului de furtună (după deducerea acoperirilor prin reasigurare la nivel de țară și ținând seama de efectele diversificării între SEE și spațiul din afara SEE);
- (d) se aplică acoperirea prin reasigurare agregată SEE și din afara SEE pentru a obține SCR_{wind} netă (după deducerea acoperirilor prin reasigurare atât la nivel de țară, cât și la nivelul SEE/din afara SEE).

3) Furtună - reasigurare la nivel de țară, urmată de reasigurare agregată pentru furtună și grindină

Ar fi de așteptat în mod obișnuit ca metoda de mai jos să fie utilizată pentru acoperirea comună furtună-grindină.

Metoda 1

- (a) se urmează pașii de la (2) [pașii de la (1) sunt suficienți dacă nu există acoperire agregată SEE/din afara SEE] pentru furtună și grindină în mod separat pentru a obține SCR_{wind} netă și SCR_{hail} netă (după deducerea acoperirilor prin reasigurare la nivel de țară);
- (b) se calculează dauna diversificată la nivel Nat Cat (după deducerea acoperirii la nivel de țară, luând în considerare efectele diversificării între toate submodulele Nat Cat, cu excepția celui de acoperire prin reasigurare agregată);
- (c) se realocă (probabil folosind metoda Spread) la submodulele furtună și grindină pentru a obține SCR_{wind*} și SCR_{hail*} (după deducerea acoperirii prin reasigurare la nivel de țară, dar diversificat Nat Cat);
- (d) se aplică acoperirea prin reasigurare agregată peste SCR_{wind*} netă și SCR_{hail*} netă pentru a obține $SCR_{windhail}$ netă (după deducerea acoperirilor prin reasigurare furtună și grindină atât la nivel de țară, cât și agregat);
- (e) se adaugă $SCR_{windhail}$ netă + $SCR_{earthquake}$ netă + SCR_{flood} netă + $SCR_{subsidence}$ netă pentru a obține SCR_{natcat} netă (după deducerea acoperirilor prin reasigurare furtună și grindină atât la nivel de țară, cât și agregat).

Metoda 0 - (nu se preconizează că va fi utilizată, dar o descriere a metodei este prezentată mai jos):

- (a) se urmează pașii de la (2) pentru furtună și grindină separat pentru a obține SCR_{wind} netă și SCR_{hail} netă;
- (b) se aplică acoperirea comună separat la submodulele furtună și grindină;
- (c) se diversifică toate submodulele catastrofă naturală pentru a genera SCR_{natcat} netă;

- (d) se verifică dacă SCR_{natcat} netă nu generează sume recuperabile din acoperirea de reasigurare comună care sunt mai mari decât maximumul admis;
- (e) dacă acesta este cazul, atunci trebuie utilizată metoda 1.

4) Reasigurarea la nivel de țară pentru furtună și cea auto în funcție de risc, urmată de acoperirea agregată furtună și RCA

Ca mai sus, ne-am aștepta să fie utilizată metoda 1.

Metoda 1

- (a) se urmează pașii de la (2) [pașii de la (1) sunt suficienți dacă nu există acoperire agregată SEE/din afara SEE] pentru a obține SCR_{wind} (după deducerea acoperirilor prin reasigurare la nivel de țară);
- (b) se aplică acoperirea prin reasigurare specifică RCA pentru a obține SCR_{motor} (după deducerea acoperirii prin reasigurarea în funcție de risc);
- (c) se calculează dauna diversificată la nivel SCR_{natcat} și la nivel $SCR_{man-made}$ (după deducerea acoperirii prin reasigurare la nivel de țară pentru furtună și după deducerea acoperirii prin reasigurarea RCA în funcție de risc) folosind rezultatele din celelalte submodule SCR_{natcat} și $SCR_{man-made}$;
- (d) se calculează dauna diversificată la nivel SCR_{cat} considerând efectele diversificării între SCR_{natcat} și $SCR_{man-made}$ (după deducerea acoperirilor prin reasigurare la nivel de țară și a acoperirilor prin reasigurarea auto în funcție de risc, dar incluzând acoperirea prin reasigurare agregată furtună și auto) și se realocă (dezagregare cu metoda Spread) la SCR_{natcat}^* și $SCR_{manmade}^*$ și din nou la SCR_{wind}^* și SCR_{motor}^* (după deducerea reasigurării furtună la nivel de țară și a reasigurării specifice RCA, dar SCR_{cat} diversificat);
- (e) se aplică acoperirea prin reasigurare agregată furtună și RCA pentru a obține $SCR_{windmotor}$ netă;
- (f) SCR_{cat} (după acoperirea agregată) = SCR_{cat} (înainte de acoperirea agregată) - SCR_{wind} - SCR_{motor} + $SCR_{windmotor}$ netă (după acoperirea agregată).

Întrebări pentru consultare

În plus față de furnizarea de comentarii la adresa fiecărei recomandări, EIOPA ar dori să afle următoarele:

Q1: Sunt suficiente de clare exemplele pentru efectuarea reagregării?

Q2: Există alte subiecte care nu sunt acoperite de recomandări în privința cărora societățile ar dori îndrumări?

Q3: Sunt recomandările în sine suficiente de clare și dacă nu, în ce privință ar dori societățile mai multă claritate?